Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
EVGENI TANČEV
prednesené 6. októbra 2021 [1]

Vec C-881/19

Tesco Stores ČR a. s.
proti
Ministerstvu zemědělství

[návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Krajský soud v Brně (Česká republika)]

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana spotrebiteľa – Právna úprava týkajúca sa poskytovania informácií o potravinách – Aproximácia právnych predpisov – Poskytovanie informácií o potravinách spotrebiteľom – Označovanie potravín – Výrobky z kakaa a čokolády – Zoznam zložiek potraviny určenej spotrebiteľom členského štátu – Nariadenie (EÚ) č. 1169/2011 – Smernica 2000/36/ES“

1. Prejednávaný návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Krajský soud v Brně (Česká republika), sa týka používania názvu zloženej zložky v povinnom zozname zložiek potraviny umiestnenej na trh v členskom štáte. Žalobkyňa vo veci samej umiestnila na trh v Českej republike niektoré výrobky obsahujúce okrem iných zložiek zloženú zložku s konkrétnym názvom definovaným v smernici 2000/36/ES („smernica o čokoláde“) [2]. Žalobkyňa vo veci samej použila svoj vlastný preklad oficiálneho označenia tohto výrobku z poľského a/alebo nemeckého jazyka do češtiny namiesto označenia uvedeného v znení smernice o čokoláde v českom jazyku.

2. Pri súčasnom stave konania sa príslušné české orgány domnievajú, že iba česká jazyková verzia tohto označenia, konkrétne definovaná v smernici o čokoláde, zbavuje žalobkyňu povinnosti spresniť zloženie tejto zloženej zložky podľa ustanovení nariadenia (EÚ) č. 1169/2011 („smernica o poskytovaní informácií o potravinách“) [3] pri umiestňovaní výrobku na trh v Českej republike. Žalobkyňa vo veci samej toto tvrdenie spochybňuje a tvrdí, že by mala mať možnosť používať na účely prekladu do českého jazyka svoj vlastný preklad ktorejkoľvek z oficiálnych jazykových verzií smernice o čokoláde a že nie je povinná spresňovať zloženie zloženej zložky v zozname zložiek pre výrobky umiestňované na trh.

[1] Jazyk prednesu: angličtina.

[2] Smernica Európskeho parlamentu a Rady z 23. júna 2000 o výrobkoch z kakaa a čokolády určených na ľudskú spotrebu (Ú. v. ES L 197, 2000, s. 19; Mim. vyd. 13/025, s. 431).

[3] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 25. októbra 2011 o poskytovaní informácií o potravinách spotrebiteľom, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a ktorým sa zrušuje smernica Komisie 87/250/EHS, smernica Rady 90/496/EHS, smernica Komisie 1999/10/ES, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/13/ES, smernice Komisie 2002/67/ES a 2008/5/ES a nariadenie Komisie (ES) č. 608/2004 (Ú. v. EÚ L 304, 2011, s. 18).

I. Právny rámec

A. Smernica 2000/36

3. Článok 3 smernice o čokoláde stanovuje:

„Smernica 79/112/EHS[4] sa uplatňuje na výrobky definované v prílohe I za týchto podmienok:

1. Obchodné názvy vymenované v prílohe I sa uplatňujú výhradne na výrobky v nej uvedené a musia byť v rámci obchodovania používané na ich označenie.

…“

4. Príloha I k smernici o čokoláde s názvom „Obchodné názvy, definície a vlastnosti výrobkov“ v časti A („Obchodné názvy a definície“) bode 2 stanovuje:

„…

c) Prášková čokoláda, čokoláda v prášku

označujú výrobok pozostávajúci zo zmesi kakaového prášku a cukrov obsahujúci najmenej 32 % kakaového prášku;

…“

5. Verzia tohto ustanovenia v českom jazyku obsahuje pre ten istý výrobok jediný názov „čokoláda v prášku“.

B. Nariadenie č. 1169/2011

6. Článok 2 nariadenia o poskytovaní informácií o potravinách s názvom „Vymedzenie pojmov“ stanovuje:

„…

2. Uplatňuje sa… toto vymedzenie pojmov:

…

h) ‚zložená zložka‘ je zložka, ktorá je zložená z viac ako jednej zložky;

…

[4] Smernica Rady z 18. decembra 1978 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa označovania, prezentácie a reklamy potravín [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 33, 1979, s. 1). Smernica 79/112 bola zrušená a nahradená smernicou 2000/13/ES Európskeho parlamentu a Rady z 20. marca 2000 o aproximácii právnych predpisov členských štátov, týkajúcich sa označovania, prezentácie a reklamy potravín (Ú. v. ES L 109, 2000, s. 29; Mim. vyd. 15/005, s. 75), ktorá bola sama zrušená a nahradená nariadením o poskytovaní informácií o potravinách. Odkazy na smernicu 79/112 treba považovať za odkazy na smernicu 2000/13 a odkazy na smernicu 2000/13 treba považovať za odkazy na nariadenie o poskytovaní informácií o potravinách.

n) ‚názov podľa právnych predpisov' je názov potraviny ustanovený v príslušných predpisoch Únie alebo ak takéto predpisy Únie neexistujú, je to názov ustanovený v zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach platných v členskom štáte, v ktorom sa potravina predáva konečnému spotrebiteľovi alebo zariadeniam spoločného stravovania;

…“

7. Podľa článku 9 nariadenia o poskytovaní informácií o potravinách s názvom „Zoznam povinných údajov“:

„1. V súlade s článkami 10 až 35 a okrem výnimiek obsiahnutých v tejto kapitole je povinné uvádzať tieto údaje:

…

b) zoznam zložiek;

…“

8. Článok 15 nariadenia o poskytovaní informácií o potravinách, nazvaný „Jazykové požiadavky“, stanovuje:

„1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 9 ods. 3, povinné informácie o potravinách sa uvádzajú v jazyku, ktorý je ľahko zrozumiteľný pre spotrebiteľov v členských štátoch, v ktorých sa potraviny umiestňujú na trh.

…“

9. Článok 17 nariadenia o poskytovaní informácií o potravinách s názvom „Názov potraviny“ stanovuje:

„1. Názov potraviny je jej názov podľa právnych predpisov. Ak takýto názov neexistuje, názov potraviny je jej zaužívaný názov, alebo ak neexistuje zaužívaný názov alebo sa zaužívaný názov nepoužíva, uvádza sa opisný názov potraviny.

…“

10. Článok 18 nariadenia o poskytovaní informácií o potravinách s názvom „Zoznam zložiek“ stanovuje:

„1. Zoznam zložiek sa uvádza pod alebo za vhodným nadpisom, ktorý pozostáva zo slova ‚zloženie' alebo toto slovo obsahuje. Zahŕňa všetky zložky potraviny v zostupnom poradí podľa hmotnosti, ako sú zaznamenané v čase ich použitia pri výrobe potraviny.

2. Zložky sa označia ich špecifickým názvom, kde je to vhodné, v súlade s pravidlami ustanovenými v článku 17 a v prílohe VI.

…“

11. Časť E prílohy VII k nariadeniu o poskytovaní informácií o potravinách s názvom „Označovanie zložených zložiek“ znie takto:

„1. Zloženú zložku možno uvádzať v zozname zložiek podľa jej celkovej hmotnosti pod svojím označením, ak je to ustanovené právnym predpisom alebo zaužívané, za ktorým bezprostredne nasleduje zoznam jej zložiek.

2. Bez toho, aby bol dotknutý článok 21, zoznam zložiek v zložených zložkách nie je povinný:

a) ak je zloženie zloženej zložky vymedzené v existujúcich [účinných – *neoficiálny preklad*] predpisoch Únie a ak zložená zložka tvorí menej ako 2 % konečného výrobku; toto ustanovenie sa však nevzťahuje na prídavné látky v potravinách podliehajúce ustanoveniam článku 20 písm. a) až d);

…“

II. Skutkový stav, konanie a prejudiciálne otázky

12. Skupina Tesco je nadnárodný maloobchodný predajca, ktorý okrem iného prevádzkuje supermarkety v Českej republike. Jej česká dcérska spoločnosť Tesco Stores ČR a. s. (ďalej len „Tesco“) umiestňovala vo svojich českých prevádzkach na trh určité potraviny pod obchodnou značkou „Monte“. Dotknuté výrobky [5] boli označené zoznamom zložiek (vyžadovaným podľa článku 9 ods. 1 písm. b) nariadenia o poskytovaní informácií o potravinách), v ktorom bol uvedený „čokoládový prášek“ bez toho, aby boli ďalej spresnené zložky tvoriace túto zloženú zložku. Tento názov, resp. výraz by voľne preložený do angličtiny zhruba zodpovedal významu výrazu „powder of chocolate [prášok z čokolády]“.

13. Státní zemědělská a potravinářská inspekce (inspektorát v Brně) 27. mája 2016 nariadila, aby boli tieto výrobky stiahnuté z českého trhu, pretože ich zoznam zložiek obsahoval údaj „čokoládový prášek“ bez toho, aby bol pre túto zložku uvedený podrobný zoznam zložiek, ktorý sa vyžaduje podľa článku 9 ods. 1 písm. b) v spojení s článkom 18 ods. 1 a 4 nariadenia o poskytovaní informácií o potravinách, a zakázala ďalšie umiestňovanie tohto výrobku na trh.

14. Tesco podala proti týmto aktom 1. júna 2016 sťažnosť. Dňa 6. júna 2016 Státní zemědělská a potravinářská inspekce najprv vyhovela sťažnosti spoločnosti Tesco a tieto opatrenia zrušila. Následne však ústredný inšpektorát Státní zemědělské a potravinářské inspekce zmenil rozhodnutie zo 6. júna 2016 rozhodnutiami z 2. februára 2017, pričom týmto rozhodnutím zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil akty z 27. mája 2016. Tesco podala proti rozhodnutiam z 2. februára 2017 odvolanie. Toto odvolanie bolo zamietnuté rozhodnutiami žalovaného z 21. apríla 2017.

15. Tesco podala proti rozhodnutiam žalovaného z 21. apríla 2017 žalobu na Krajský soud v Brně (Česká republika). Táto žaloba bola zamietnutá rozsudkom z 26. februára 2019. Na základe kasačného opravného prostriedku, ktorý podala Tesco, Nejvyšší správní soud (Česká republika) rozsudkom z 11. júla 2019 zrušil rozsudok Krajského soudu v Brně z 26. februára 2019 a vrátil vec tomuto súdu na ďalšie konanie.

[5] Monte, mléčný dezert čokoládový s lískovými oříšky 220 g; Monte, mléčný dezert čokoládový 100 g, a Monte drink, mléčný dezert čokoládový s lískovými oříšky 200 ml.

16. Nejvyšší správní soud (Česká republika) v podstate súhlasil s názorom spoločnosti Tesco, že pre predmetnú zloženú zložku bolo možné používať označenie „čokoládový prášek“ namiesto označenia „čokoláda v prášku“ a že Tesco nebola povinná v zozname zložiek predmetných výrobkov uvádzať zložky, z ktorých sa táto zložená zložka skladá.

17. Krajský soud v Brně (Česká republika), ktorý je viazaný právnym názorom Nejvyššího správního soudu má pochybnosti o správnosti analýzy Nejvyššího správního soudu, pokiaľ ide o určité prvky práva Únie. Krajský soud v Brně preto podal návrh na začatie prejudiciálneho konania a požiadal Súdny dvor, aby mu poskytol usmernenia k tejto otázke:

„Má sa pravidlo uvedené v časti E bode 2 písm. a) prílohy VII k nariadeniu [1169/2011] vykladať v tom zmysle, že pri potravinách určených pre konečného spotrebiteľa v Českej republike možno uvádzať v rámci zloženia výrobku zloženú zložku uvedenú v časti A bode 2 písm. c) prílohy I smernice [2000/36/ES] bez toho, aby sa podrobne uviedlo jej zloženie len v prípade, ak je táto zmes zložiek označená presne v súlade s českým znením prílohy I k smernici 2000/36/ES?“

18. Písomné pripomienky predložili Tesco, české ministerstvo poľnohospodárstva, česká vláda a Európska komisia. Účastníci konania nepožiadali o nariadenie pojednávania a pojednávanie sa ani nekonalo. Súdny dvor položil účastníkom konania niekoľko otázok, na ktoré mali písomne odpovedať. Všetci títo účastníci konania v stanovených lehotách poskytli písomné odpovede na otázky, ktoré im boli zaslané.

III. Analýza

A. Úvodné poznámky

19. Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania uvádza, že je viazaný právnymi posúdeniami Nejvyššího správního soudu. Hoci je to tak, vnútroštátny súd sa domnieva, že táto skutočnosť mu nebráni uplatniť právo, zakotvené v článku 267 ZFEÚ, obrátiť sa na Súdny dvor s návrhom na začatie prejudiciálneho konania.

20. To je nepochybne správne. Ako Súdny dvor jasne uviedol v rozsudku z 5. októbra 2010, Elčinov (C-173/09, EU:C:2010:581), ktorý vnútroštátny súd cituje v návrhu na začatie prejudiciálneho konania, nižší súd nemá len právo obrátiť sa v ktoromkoľvek okamihu konania, ktorý považuje za vhodný, na Súdny dvor s návrhom na začatie prejudiciálneho konania, ale na účely vyriešenia sporu vo veci samej je výklad predmetných ustanovení, ktorý poskytol Súdny dvor, pre vnútroštátny súd, ktorý využil možnosť podľa článku 267 druhého odseku ZFEÚ, záväzný, a v prípade potreby musí tento vnútroštátny súd odmietnuť posúdenie súdu vyššieho stupňa, ak sa v súvislosti s týmto výkladom domnieva, že toto posúdenie nie je v súlade s právom Únie. [6]

21. Príloha VII k nariadeniu o poskytovaní informácií o potravinách obsahuje časť E s názvom „Označovanie zložených zložiek“. Za určitých podmienok bod 1 časti E umožňuje v povinnom zozname zložiek vyžadovanom podľa článku 9 ods. 1 písm. b) nariadenia o poskytovaní informácií o potravinách uviesť zloženú zložku pod svojím označením, ak po označení zloženej zložky bezprostredne nasleduje zoznam jej zložiek. Bod 2 písm. a) tejto časti stanovuje výnimku

[6] Rozsudok z 5. októbra 2010, Elčinov (C-173/09, EU:C:2010:581, body 25, 26, 29 a 30). Pozri tiež rozsudok z 9. septembra 2021, Dopravní podnik hl. m. Prahy (C-107/19, EU:C:2021:722, bod 46).

z povinnosti uviesť zoznamu zložiek, z ktorých sa skladajú zložené zložky, „ak je zloženie zloženej zložky vymedzené v účinných predpisoch Únie“ a ak zložená zložka tvorí menej ako 2 % konečného výrobku (ďalej len „výnimka zo zoznamu pre zložené zložky“).

22. Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či právna úprava Únie na účely uplatnenia výnimky z povinnosti uviesť zoznam zložiek, z ktorých sa skladajú zložené zložky, vyžaduje, aby zložená zložka, ktorá je výrobkom definovaným v prílohe I k smernici o čokoláde, bola v zozname zložiek vyžadovanom podľa článku 9 ods. 1 písm. b) nariadenia o poskytovaní informácií o potravinách uvedená pod označením stanoveným pre daný výrobok v tejto prílohe.

23. Podľa odpovedí Tesco na otázky položené Súdnym dvorom predmetná zložená zložka, ktorú v týchto návrhoch označujem ako „čokoláda v prášku“, obsahovala 32 % kakaového prášku, čo sa požaduje na označenie podľa časti A bodu 2 písm. c) prílohy I k smernici o čokoláde, t. j. „čokoláda v prášku“ v češtine, „Schokoladenpulver“ v nemčine, „czekolada w proszku“ a „powdered chocolate“ alebo „chocolate in powder“ v angličtine.

24. Okrem toho podľa odpovedí spoločnosti Tesco rôzne dotknuté výrobky „Monte“ obsahovali len 0,5 % (a teda menej ako 2 %) tejto zloženej zložky. Na účely týchto návrhov budem tieto vyhlásenia považovať za pravdivé a presné.

25. Otázka, ktorá bola Súdnemu dvoru položená, sa teda netýka konkrétneho obsahu ani zloženia fyzických zložiek výrobkov Monte. Otázka položená Súdnemu dvoru sa skôr týka len pomenovania jednej zloženej zložky týchto výrobkov a požiadaviek vyplývajúcich z právnej úpravy Únie týkajúcej sa poskytovania informácií o potravinách, pokiaľ ide o spôsob, akým má byť takáto zložka pomenovaná v zozname zložiek v konkrétnom úradnom jazyku Únie, v tomto prípade v češtine. V tejto súvislosti sa vnútroštátny súd konkrétne pýta, či sa za okolností, o aké ide vo veci samej, vyžaduje zoznam zložiek, ktoré obsahuje predmetná zložená zložka.

26. Vnútroštátny súd nekladie Súdnemu dvoru otázku, či je použitie iného názvu, než je označenie uvedené v prílohe I k smernici o čokoláde, t. j. „čokoláda v prášku“, prípustné z hľadiska právnej úpravy Únie v oblasti poskytovania informácií o potravinách, ale len to, či sa v prípade použitia tohto iného názvu musí predložiť zoznam zložiek, ktoré obsahuje táto zložená zložka. Tieto dve otázky sa však zdajú byť vnútorne prepojené relevantnou právnou úpravou Únie. Pokúsil som sa teda preskúmať obe otázky.

27. Dospel som k záveru, že takáto zložená zložka musí byť v zozname zložiek pomenovaná jej názvom podľa právnych predpisov definovaných v článku 2 ods. 2 písm. n) nariadenia o poskytovaní informácií o potravinách, ak takýto názov existuje, a že vynechanie zoznamu zložiek, ktoré obsahuje takáto zložená zložka je odôvodnené len vtedy, ak je zloženie tejto zloženej zložky vymedzené v súčasných ustanoveniach Únie a ak sa názov alebo označenie, pod ktorým je táto zložka takto definovaná, používa v zozname zložiek dotknutého potravinového výrobku.

B. Rovnocennosť jazykových verzií

28. Tesco nepoužila pre predmetné výrobky Monte názov uvedený pre čokoládu v prášku nachádzajúci sa v českej verzii smernice o čokoláde, t. j. „čokoláda v prášku“. Naopak, Tesco preložila do češtiny poľské a/alebo nemecké etikety predmetných výrobkov. Tieto etikety

používali pojem pre čokoládu v prášku používaný v poľštine alebo nemčine. Dôsledkom tohto, resp. týchto prekladov bolo používanie pojmu „čokoládový prášek“ pre predmetnú zloženú zložku na zozname zložiek týchto výrobkov v českom jazyku.

29. Tesco v podstate tvrdí, že všetky jazykové verzie smernice o čokoláde sú rovnako záväzné a že z tejto zásady vyplýva, že môže použiť ktorúkoľvek z týchto jazykových verzií ako pôvodnú verziu verného prekladu svojich etikiet napísaných v ktoromkoľvek inom úradnom jazyku Únie (v tomto prípade v nemčine a/alebo poľštine) do českého jazyka. Tesco zdôrazňuje, že rôzne jazykové verzie smernice o čokoláde si navzájom presne (doslovne) nezodpovedajú. Niektoré jazykové verzie (ako napríklad anglická a poľská verzia) umožňujú v prípade čokolády v prášku používať dva, či dokonca tri (holandská jazyková verzia) výrazy, zatiaľ čo iné verzie (vrátane češtiny) umožňujú len jednu.

30. Podľa spoločnosti Tesco by jej povinnosť používať českú verziu smernice o čokoláde znamenala porušenie zásady rovnosti jazykových verzií tejto smernice.

31. Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že Nejvyšší správní soud sa v podstate stotožnil s týmto názorom. Uvedený súd vyjadril presvedčenie, že ak by sa na Tesco vzťahovala požiadavka používať pre čokoládu v prášku české označenie uvedené v časti A bode 2 písm. c) prílohy I k smernici o čokoláde, vytvorilo by to domnienku, že sa v tomto členskom štáte uplatňuje len česká jazyková verzia tejto smernice. Nejvyšší správní soud tento názor založil na rovnako záväznej povahe všetkých jazykových verzií právnych aktov Únie a odmietol myšlienku, že označovanie výrobkov z čokolády v Českej republike sa riadi výhradne českou jazykovou verziou smernice o čokoláde.

32. Nejvyšší správní soud v podstate konštatoval, že táto myšlienka je v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora týkajúcou sa rovnocennosti jazykových verzií a najmä so zásadou voľného pohybu tovaru a s cieľom harmonizácie označovania potravín. Zastával názor, že samotným cieľom tejto harmonizácie je umožniť výrobcovi alebo dodávateľovi používať informácie, ktoré na svojom výrobku už uvádza v súlade so smernicou o čokoláde, a tieto informácie len preložil do jazyka, ktorému rozumejú spotrebitelia, ktorým sa tento výrobok predáva.

33. S týmito úvahami nesúhlasím.

34. Na jednej strane sa domnievam, že rovnocennosť jazykových verzií práva Únie zjavne neznamená, že hospodárske subjekty si môžu ľubovoľne vybrať akúkoľvek jazykovú verziu aktu sekundárneho práva Únie, preložiť ju tak, ako uznajú za vhodné, a použiť tento viac alebo menej verný preklad, ako keby bol súčasťou oficiálneho znenia dotknutého právneho predpisu Únie.

35. Ako uviedol Nejvyšší správní soud, citujúc okrem iného rozsudok Súdneho dvora zo 6. októbra 1982, Cilfit a i. (283/81, EU:C:1982:335, bod 18), rôzne jazykové verzie, v ktorých je koncipovaná právna úprava Únie, sú všetky rovnako záväzné.

36. Preto, ako Súdny dvor pokračoval v uvedenom bode už citovaného rozsudku Cilfit a i., „výklad ustanovenia práva [Únie] vyžaduje porovnanie rôznych jazykových verzií“. Ako však Súdny dvor uviedol v bode 19 uvedeného rozsudku, aj v prípade jasného súladu jazykových verzií právo [Únie] používa jemu vlastnú terminológiu. Právne pojmy nemajú nevyhnutne rovnaký obsah v práve [Únie] a v rôznych vnútroštátnych právach. Napokon každé ustanovenie práva Únie musí byť zasadené do svojho kontextu a vykladané vo svetle všetkých ustanovení práva Únie, s ohľadom na jeho účel a vývoj k dátumu, ku ktorému sa má predmetné ustanovenie uplatniť.

37. Jazykové verzie aktu Únie majú byť synonymické. V prípade, že sa tieto verzie odlišujú, sa výnimočne vyskytujú výkladové problémy, ktoré treba na účely zachovania jednotného výkladu práva Únie vyriešiť.

38. Tieto problémy nie je možné vyriešiť stanovením hierarchie medzi jazykovými verziami alebo odvolaním sa na väčšinu verzií. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sa teda ustanovenie, o ktoré ide v takom prípade, má vykladať v kontexte celkovej systematiky a účelu právnej úpravy, ktorej je súčasťou, a formuláciu použitú v jednej alebo vo viacerých jazykových verziách aktu nemožno považovať za jediný základ pre výklad tohto aktu alebo ju v tejto súvislosti uprednostniť pred inými jazykovými verziami. Takýto prístup by totiž nebol v súlade s požiadavkou jednotnosti pri uplatňovaní práva Únie.[7]

39. Zásada rovnakej autenticity a judikatúra Súdneho dvora týkajúca sa rozdielnych jazykových verzií legislatívnych aktov Únie teda vôbec nesvedčia v prospech práva hospodárskeho subjektu vybrať si ľubovoľnú jazykovú verziu danej smernice alebo právnej úpravy, ktorú by mohol uprednostniť, a následne použiť svoje vlastné preklady definovaných výrazov a označení uvedených v tejto verzii, ako keby boli tieto preložené pojmy a názvy založené na oficiálnom znení v príslušnom jazyku.

40. Okrem toho by umožnenie toho, aby sa ako základ pre preklad do ďalších jazykových verzií používala jedna vybraná jazyková verzia znamenalo, že sa tejto verzii priznáva v porovnaní s ostatnými verziami nadradená úroveň. Umožniť všetkým hospodárskym subjektom urobiť takúto voľbu a následne každému z nich umožniť, aby si voľne preložil vybranú verziu, by nevyhnutne viedlo k nejednotnosti, keďže každý súkromný hospodársky subjekt by mohol vytvoriť svoj vlastný súbor jazykových verzií týchto pojmov alebo označení. Takýto prístup je presným opakom jednotného výkladu práva Únie.

C. Neexistencia skutočného problému vo veci rozdielov medzi jazykovými verziami

41. V prejednávanej veci sa však domnievam, že neexistuje žiadny skutočný problém, pokiaľ ide o rozdiely medzi jazykovými verziami. Existuje spor o tom, čo znenie nariadenia o poskytovaní informácií o potravinách a znenie smernice o čokoláde znamenajú alebo akú povinnosť ukladajú hospodárskemu subjektu, akým je Tesco, ale tento nesúlad nemá svoj pôvod v rozdielnych jazykových verziách niektorého z týchto legislatívnych aktov. Spor sa skôr týka otázky, či je hospodársky subjekt povinný používať v zozname zložiek, ktorý musí uviesť podľa článku 9 ods. 1 písm. b) nariadenia o poskytovaní informácií o potravinách, označenie konkrétnej zloženej zložky tak, ako je uvedené v relevantnej jazykovej verzii sekundárneho právneho aktu Únie, ktorá ho definuje (v tomto prípade smernica o čokoláde), alebo či môže toto označenie nahradiť svojím vlastným prekladom tohto označenia, ako je uvedené v inej oficiálnej verzii smernice o čokoláde do jazyka (resp. jazykov), ktorý (resp. ktoré) treba použiť podľa článku 15 nariadenia o poskytovaní informácií o potravinách na uvedenie zoznamu zložiek, a zaobchádzať s týmto prekladom tak, ako keby mal účinky oficiálnej verzie.

42. Nezdá sa, že by medzi účastníkmi konania existoval spor týkajúci sa kritérií, ktoré musí výrobok z čokolády spĺňať na to, aby sa naň vzťahovalo označenie „čokoláda v prášku“, teda v podstate, že zložka sa musí skladať zo zmesi cukru a kakaového prášku obsahujúcej aspoň 32 % kakaového prášku.

[7] Pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. februára 2018, Belgicko/Komisia (C-16/16 P, EU:C:2018:79, body 49 a 50 a citovanú judikatúru).

43. To isté platí pre relevantné ustanovenia nariadenia o poskytovaní informácií o potravinách. V priebehu konania nebol Súdnemu dvoru oznámený žiadny rozdiel v jazykovej verzii, pokiaľ ide o tieto ustanovenia, a zo zbežného čítania vybraných jazykových verzií (bulharskej, českej, dánskej, anglickej, francúzskej, nemeckej a poľskej) vyplýva, že všetky tieto ustanovenia majú rovnaký význam.

44. Samotná skutočnosť, že rôzne jazykové verzie majú odlišné názvy pre danú potravinu, nepredstavuje rozdiel v jazykových verziách – je totiž základnou podmienkou mnohojazyčnosti, že daná položka má v rôznych jazykových verziách rôzne názvy alebo označenia. Skutočnosť, že niektoré jazykové verzie stanovujú dve alebo tri alternatívne označenia pre tú istú potravinu a iné jazykové verzie len jedno, na tom nič nemení.

45. Skutkové okolnosti, o ktoré ide vo veci samej, ako sú opísané vnútroštátnym súdom v návrhu na začatie prejudiciálneho konania, sa totiž netýkajú situácie, v ktorej Tesco používala oficiálne označenie v jednom jazyku, a následne sa stretla s inou jazykovou verziou relevantného ustanovenia práva Únie s odlišným významom. Tesco totiž postupovala tak, že vymedzený názov konkrétneho označenia v danom jazyku (čeština) nahradila vlastným názvom, ktorý odvodila z (viac či menej verného) doslovného prekladu do češtiny jedného alebo niekoľkých vymedzených názvov existujúcich pre toto konkrétne označenie v jednej alebo dvoch iných jazykových verziách.

46. Prejudiciálna otázka sa teda netýka rozličných jazykových verzií, ale toho, či sa na konkrétny účel vyžaduje podľa príslušných ustanovení práva Únie použitie konkrétneho označenia.

47. Odpoveď na túto otázku podľa môjho názoru vyplýva z výkladu znenia predmetných ustanovení, kontextu, do ktorého tieto ustanovenia patria, ako aj z cieľov, ktoré normotvorca Únie týmito ustanoveniami sledoval, ako aj z celkovej systematiky právnej úpravy, do ktorej tieto ustanovenia patria.

D. Doslovný výklad nariadenia o poskytovaní informácií o potravinách a smernice o čokoláde

1. Je používanie označenia „čokoláda v prášku“ v zozname zložiek povinné na označenie zloženej zložky, ktorá spĺňa podmienky, aby bola označená ako čokoláda v prášku, v českom jazyku?

48. Článok 18 ods. 1 nariadenia o poskytovaní informácií o potravinách vyžaduje, aby zoznam zložiek „zahŕňa[l] všetky zložky potraviny v zostupnom poradí podľa hmotnosti…“. Článok 18 ods. 2 tohto nariadenia stanovuje, že „zložky sa označia ich špecifickým názvom, kde je to vhodné, v súlade s pravidlami ustanovenými v článku 17…“. Pokiaľ ide článok 17 ods. 1 tohto nariadenia, ten stanovuje, že „názov potraviny je jej názov podľa právnych predpisov. Ak takýto názov neexistuje, názov potraviny je jej zaužívaný názov, alebo ak neexistuje zaužívaný názov alebo sa zaužívaný názov nepoužíva, uvádza sa opisný názov potraviny“.

49. Článok 17 ods. 1 nariadenia o poskytovaní informácií o potravinách tak stanovuje jasnú hierarchiu, podľa ktorej musí byť názov potraviny podľa právnych predpisov uprednostnený a podľa ktorého sa zaužívaný opisný názov potraviny môže používať iba v prípade, ak pre predmetnú potravinu neexistuje názov podľa právnych predpisov.

50. Článok 2 ods. 2 písm. n) nariadenia o poskytovaní informácií o potravinách vymedzuje pojem „názov podľa právnych predpisov“, ktorý obsahuje jeho vlastnú hierarchiu. Názvom potraviny podľa právnych predpisov je názov stanovený v príslušných predpisoch Únie. Len v prípade, že neexistujú takéto predpisy Únie, je názvom potraviny podľa právnych predpisov názov uvedený v zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach platných v členskom štáte, v ktorom sa potravina predáva konečnému spotrebiteľovi.

51. Podľa odpovede spoločnosti Tesco na písomné otázky Súdneho dvora zložená zložka v predmetných výrobkov Monte pozostáva z „kakaa“ a cukru, pričom podiel kakaa tvorí minimálne 32 % a „je úplne v súlade s požiadavkami smernice“. Z toho vyvodzujem, že „kakao“ sa považuje za kakaový prášok, ako je definovaný v časti A bode 2 písm. a) prílohy I k smernici o čokoláde a že zložená zložka, ktorú obsahujú predmetné výrobky Monte, skutočne spĺňa požiadavky na to, aby ju bolo možné označiť za čokoládu v prášku v zmysle tejto smernice.

52. To znamená, že zložená zložka má v češtine názov podľa právnych predpisov v zmysle nariadenia o poskytovaní informácií o potravinách, ktorý sa zakladá na prvom bode definície uvedenej v článku 2 ods. 2 písm. n) tohto nariadenia. Týmto názvom podľa právnych predpisov je označenie uvedené v časti A bode 2 písm. c) prílohy I k smernici o čokoláde, teda čokoláda v prášku.

53. Naopak sa zdá, že „čokoládový prášek“ nemá v právnom kontexte Únie nijaký oficiálny význam. Žiadny z účastníkov konania pred Súdnym dvorom neoboznámil Súdny dvor s takýmto oficiálnym významom tohto výrazu, a ja si nie som vedomý žiadnej ďalšej skutočnosti, ktorá by umožňovala považovať tento názov za názov predmetnej zloženej zložky podľa právnych predpisov na základe prvého bodu definície uvedenej v článku 2 ods. 2 písm. n) nariadenia o poskytovaní informácií o potravinách. Textové vyhľadávanie na stránkach EUR-Lex, oficiálnej online databáze právnych dokumentov Únie (https://eur-lex.europa.eu/advanced-search-form.html) v češtine ako vyhľadávacom jazyku pri zadaní frázy „čokoládový prášek“ vykazuje 0 výsledkov, zatiaľ čo to isté vyhľadávanie frázy „čokoláda v prášku“ vykazuje 12 výsledkov.[8] Žiadny účastník konania v priebehu tohto konania neupozornil Súdny dvor na akúkoľvek českú právnu definíciu pojmu „čokoládový prášek“. V každom prípade by česká právna definícia pojmu „čokoládový prášek“, ak by takáto definícia existovala, nebola považovaná za „názov podľa právnych predpisov“ v zmysle nariadenia o poskytovaní informácií o potravinách, keďže takýto názov – konkrétne „čokoláda v prášku“ – pre predmetný výrobok existuje na základe právnej úpravy Únie. Druhý bod definície pojmu „názov podľa právnych predpisov“ uvedeného v článku 2 ods. 2 písm. n) nariadenia o poskytovaní informácií o potravinách sa teda neuplatní.

54. Zastávam teda názor, že doslovná analýza znenia relevantných ustanovení smernice o čokoláde a nariadenia o poskytovaní informácií o potravinách vedie k záveru, že používanie označenia „čokoláda v prášku“ v zozname zložiek potraviny je v českom jazyku povinné pre pomenovanie zloženej zložky, ktorá spĺňa podmienky na použitie označenia čokoláda v prášku podľa kritérií uvedených v časti A bode 2 písm. c) prílohy I k smernici o čokoláde.

[8] Medzi tieto skutočnosti patrí okrem smernice o čokoláde aj nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/792 z 11. mája 2016 o harmonizovaných indexoch spotrebiteľských cien a o indexe domácich cien a o zrušení nariadenia Rady (ES) č. 2494/95 (Ú. v. EÚ L 135, 2016, s. 11) a nariadenie Komisie (EÚ) 2015/1163 z 15. júla 2015, ktorým sa vykonáva nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1445/2007, pokiaľ ide o zoznam skupín základného členenia používaných v prípade parít kúpnej sily (Ú. v. EÚ L 188, 2015, s. 6).

55. Tento záver potvrdzuje aj článok 3 smernice o čokoláde, ktorý stanovuje, že smernica 79/112 [9] sa vzťahuje na výrobky vymedzené v prílohe I k smernici o čokoláde (čokoláda v prášku je jedným z týchto výrobkov), a to okrem iného pod podmienkou, že „obchodné názvy vymenované v [uvedenej] prílohe… musia byť v rámci obchodovania používané na ich označenie“. Tento záver podľa môjho názoru platí bez ohľadu na to, či sa pre túto zloženú zložku uvádza zoznam zložiek alebo nie.

2. Vyžaduje sa pre čokoládu v prášku zoznam zložiek, ak je táto zložená zložka uvedená v zozname zložiek v českom jazyku pod označením „čokoládový prášek“?

56. Príloha VII k nariadeniu o poskytovaní informácií o potravinách obsahuje časť E s názvom „Označovanie zložených zložiek“. Bod 1 tejto časti umožňuje zahrnúť do zoznamu zložiek zloženú zložku „ak je [označenie zloženej zložky] ustanovené právnym predpisom alebo zaužívané“ a za týmto označením v tomto zozname je „bezprostredne nasleduje zoznam jej zložiek“. Bod 2 tej istej časti stanovuje, že zoznam zložiek nie je povinný, „ak je zloženie zloženej zložky vymedzené v účinných predpisoch Únie“ a ak zložená zložka tvorí menej ako 2 % konečného výrobku.

57. Vo veci, ktorú Súdny dvor prejednáva nebol predložený žiadny zoznam zložiek zloženej zložky a bolo použité iné označenie, než názov tejto zloženej zložky podľa právnych predpisov. Aj keby Súdny dvor nesúhlasil s mojou analýzou uvedenou v bodoch 48 až 55 týchto návrhov a dospel k záveru, že používanie označenia „čokoládový prášek“ pre čokoládu v prášku je v zozname zložiek v českom jazyku prípustné, opomenutie uviesť zoznam zložiek pre túto zloženú zložku by bolo prípustné len vtedy, ak by zloženie „čokoládového prášku“ bolo „vymedzené v účinných predpisoch Únie“ [10].

58. Hoci fyzická zložka, ktorá je v zozname zložiek dotknutých výrobkov Monte, označená výrazom „čokoládový prášek“ údajne spĺňala kritériá pre čokoládu v prášku, zdá sa, že neexistuje žiadna definícia akejkoľvek potraviny alebo zložky potraviny spojená so slovným spojením „čokoládový prášek“.

59. Za týchto podmienok zastávam názor, že opomenutie uviesť zoznam zložiek obsiahnutých v zložení zloženej zložky, ktorou je čokoláda v prášku, pokiaľ je na etikete uvedená ako „čokoládový prášek“ predstavuje porušenie právnej úpravy Únie týkajúcej sa poskytovania informácií o potravinách, ako vyplýva z nariadenia o poskytovaní informácií o potravinách.

E. Ciele, kontext a systematika

60. Podľa môjho názoru svedčia v prospech tohto výkladu aj ciele sledované nariadením o poskytovaní informácií o potravinách a smernicou o čokoláde.

[9] Ako sa uvádza v poznámke pod čiarou 5, odkazy na smernicu 79/112 sa považujú za odkazy na nariadenie o poskytovaní informácií o potravinách.

[10] Časť E bod 2 písm. a) prílohy VII k nariadeniu o poskytovaní informácií o potravinách.

1. Ciele nariadenia o poskytovaní informácií o potravinách

61. Nariadenie o poskytovaní informácií o potravinách, ktorého právnym základom je článok 114 ZFEÚ, sleduje dvojaký cieľ, ktorým je zaistenie vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa vo vzťahu k informáciám o potravinách a zabezpečenie hladkého fungovania vnútorného trhu. Toto nariadenie tak zohľadňuje rozdiely vo vnímaní spotrebiteľov a ich potreby v oblasti informovania. [11]

62. V tomto ohľade je jedným z cieľov nariadenia o poskytovaní informácií o potravinách poskytnúť konečnému spotrebiteľovi základ na to, aby mohol pri svojom výbere vychádzať z konkrétnych informácií. [12] Účelom tohto nariadenia je teda zabezpečiť, aby konečný spotrebiteľ ľahko rozumel informáciám uvedeným na etikete. [13] Pokiaľ ide o jazyky používané pri označovaní, článok 15 ods. 1 nariadenia o poskytovaní informácií o potravinách stanovuje, že povinné informácie o potravinách sa uvádzajú v jazyku, ktorý je ľahko zrozumiteľný pre spotrebiteľov v členských štátoch, v ktorých sa potraviny umiestňujú na trh.

63. Spotrebiteľ, ktorý sa stretne so zoznamom zložiek, ktorý namiesto správneho označenia určitej zloženej zložky obsahuje názov, ktorý nie je definovaný, nemôže vedieť, z čoho táto zložená zložka pozostáva, ak pre ňu nie je uvedený zoznam zložiek. Spotrebiteľ je totiž aj v prípade, keď je pre zloženú zložku uvedený zoznam zložiek, informovaný porovnateľným spôsobom len vtedy, ak tento zoznam obsahuje informácie o podieloch zložiek tvoriacich túto zloženú zložku, ktoré sú porovnateľné s informáciami uvedenými vo vymedzení uvedeného označenia. Vo veci, ktorou sa zaoberám, sa však nielen nepoužívalo správne označenie, ale pre predmetnú zloženú zložku ani nebol uvedený žiadny zoznam zložiek. Spotrebiteľ teda vôbec nemal možnosť porozumieť obsahu predmetných výrobkov Monte, a už vôbec nie ľahko. Výklad právnej úpravy týkajúcej sa informácií o potravinách umožňujúci takýto výsledok by neslúžil cieľu ochrany spotrebiteľov.

2. Ciele smernice o čokoláde

64. Smernica o čokoláde zrušila a nahradila smernicu 73/241/EHS [14]. Táto skoršia smernica bola vypracovaná tak, aby stanovovala definície a spoločné pravidlá vzťahujúce sa okrem iného na zloženie a označovanie výrobkov z kakaa a čokolády na účel zabezpečenia ich voľného pohybu v Európskej únii. Smernica o čokoláde čiastočne mení túto smernicu s cieľom okrem iného zohľadniť technický pokrok a prispôsobiť definície a pravidlá všeobecnej právnej úprave Únie v oblasti potravín, vrátane právnych predpisov v oblasti označovania.

65. Smernica o čokoláde v tejto súvislosti zaviedla uplatniteľnosť smernice 79/112 (právny predpis predchádzajúci nariadeniu o poskytovaní informácií o potravinách) na výrobky z kakaa a čokolády „s cieľom poskytnúť spotrebiteľom správne informácie“ a stanovuje povinnosť používať na označenie výrobkov uvedených v tejto prílohe obchodné názvy vymenované v prílohe I. [15] Výklad umožňujúci veľké množstvo súkromných prekladov by však bol zjavne v rozpore s týmito cieľmi.

[11] Článok 1 ods. 1 nariadenia o poskytovaní informácií o potravinách.

[12] Pozri článok 3 ods. 1 nariadenia o poskytovaní informácií o potravinách, ako aj odôvodnenia 3, 4 a 37 tohto nariadenia. Pozri tiež rozsudok z 12. novembra 2019, Organisation juive européenne a Vignoble Psagot Ltd (C-363/18, EU:C:2019:954, bod 53).

[13] Pokiaľ ide o použitie pojmu „soľ“ namiesto pojmu „sodík“ pri označovaní, pozri odôvodnenie 37 nariadenia o poskytovaní informácií o potravinách.

[14] Smernica Rady 73/241/EHS z 24. júla 1973 o aproximácii právnych predpisov členských štátov o výrobkoch z kakaa a čokolády určených na ľudskú spotrebu [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 228, 1973, s. 23). Pozri článok 7 smernice o čokoláde.

[15] Odôvodnenie 8 smernice o čokoláde a článok 3 ods. 1 tejto smernice.

3. Uvádza používanie označenia „čokoládový prášek“ spotrebiteľov do omylu?

66. Článok 7 ods. 1 písm. a) nariadenia o poskytovaní informácií o potravinách stanovuje zásadu, podľa ktorej informácie o potravinách nesmú uvádzať do omylu, pokiaľ ide o vlastnosti a zloženie potraviny.

67. To nastoľuje otázku, či na používanie výrazu „čokoládový prášek“, konkrétne bez uvedenia zoznamu zložiek tejto zloženej zložky, možno nazerať tak, že uvádza spotrebiteľov do omylu. Zatiaľ čo odpoveď na túto otázku je čiastočne skutkovou otázkou, o ktorej musí v konečnom dôsledku rozhodnúť vnútroštátny súd, Súdny dvor môže podľa môjho názoru poskytnúť niekoľko užitočných usmernení.

68. Použitie iného ako českého názvu podľa právnych predpisov pre čokoládu v prášku by mohlo spotrebiteľov uviesť do omylu prinajmenšom dvoma spôsobmi. Spotrebitelia by totiž i) mohli byť uvedení do omylu, keby sa domnievali, že zložka sa skladá z niečoho iného, než sú jej skutočné zložky alebo že pomery týchto zložiek boli iné, než aké bolo skutočné zloženie zloženej zložky, a spotrebitelia by ii) mohli byť uvedení do omylu, keby sa domnievali, že obsah tejto zložky v konečnom výrobku (jej percentuálny podiel v konečnom výrobku) bol iný (väčší), než v skutočnosti je.

69. Zdá sa, že výraz „čokoládový prášek“ znamená niečo podobné ako „prášok z čokolády“. Čokoláda v prášku, ako je vymedzená v časti A bode 2 písm. c) prílohy I k smernici o čokoláde, však neobsahuje žiadnu čokoládu. Takto označený výrobok, ktorý je zložkou, o ktorú ide vo veci samej, sa skladá z cukru a prášku kakaa, hlavne cukru. Neskladá sa z jemne pomletej čokolády, ako by naznačoval názov. Riziko uvedenia spotrebiteľa do omylu je ešte zdôraznené požiadavkou časti A bodu 1 prílohy VI k nariadeniu o poskytovaní informácií o potravinách, podľa ktorej názov potraviny obsahuje alebo musí obsahovať údaje týkajúce sa fyzikálneho stavu potraviny alebo jej špecifickej úpravy (ako je napríklad údaj „práškový“ [v češtine „v prášku“]).

70. Proti tomuto je možné argumentovať, že takýto argument sa vzťahuje aj na označenie „čokoláda v prášku“. Toto označenie by tiež mohlo naznačovať, že dotknutý výrobok sa skladá z čokolády, ktorá bola predmetom určitého mechanického spracovania. [16]

71. Rozhodujúcim rozdielom medzi označením „čokoládový prášek“, ktorý používa Tesco, a oficiálnym označením „čokoláda v prášku“ je okrem právnej požiadavky, podľa ktorej sa má používať druhé uvedené označenie, ako bolo uvedené v bodoch 48 až 55 vyššie skutočnosť, že druhé označenie má definovaný význam a prvé uvedené označenie nie. Spotrebiteľ, spotrebiteľské združenie alebo dokonca verejné orgány pôsobiace v oblasti potravinárstva nemôžu na základe označenia „čokoládový prášek“ poznať predpokladané zloženie tejto zloženej zložky. Môže ho poznať len Tesco a jej dodávateľ.

72. Bez ohľadu na to, či je označenie „čokoláda v prášku“ presným opisom, v právnych predpisoch Únie týkajúcich sa poskytovania informácií o potravinách má jasne vymedzený význam, ktorý si každý môže vyhľadať v smernici o čokoláde. Hoci môže byť prekvapivé, že „čokoláda v prášku“ sa namiesto čokolády skladá z kakaového prášku a cukru, a dokonca možno mať výhrady voči tomu, že výrobok, od ktorého sa požaduje len, aby obsahoval aspoň 6,4 % kakaového masla, je možné nazývať „*čokoláda* v prášku“ (kurzívou zvýraznil generálny advokát), zatiaľ čo minimálny obsah

[16] Ten istý argument platí aj na oficiálne názvy v bulharskom, dánskom, anglickom, francúzskom a poľskom jazyku. Zdá sa, že len posledné dva z troch holandských alternatívnych názvov „Chocoladepoeder, gesuikerd cacaopoeder, gesuikerde cacao“ primerane opisujú tento výrobok.

kakaového masla v čokoláde je 18 %[17], význam pojmu „čokoláda v prášku“ je jasne definovaný, zatiaľ čo sa zdá, že „čokoládový prášek“ nemá v práve Únie autonómny význam ani osobitnú definíciu.

73. Otázka, či by český spotrebiteľ bol skutočne uvedený do omylu použitím českého výrazu „čokoládový prášek“ pre predmetnú zloženú zložku bez špecifikácie jej zloženia v zozname zložiek, je skutkovou okolnosťou, o ktorej musí rozhodnúť vnútroštátny súd.

4. O obavách týkajúcich sa vplyvu na vnútorný trh

74. Vnútroštátny súd v návrhu na začatie prejudiciálneho konania uvádza, že Nejvyšší správní soud svoje rozhodnutie sčasti oprel o obavy týkajúce sa vnútorného trhu.

75. Nesúhlasím s názorom, že prístup hospodárskych subjektov na vnútorný trh by bol obmedzený, ak by sa týmto hospodárskym subjektom neumožnilo používať svoje vlastné preklady názvov zložiek potravín. Naopak, harmonizácia obchodných názvov a pravidiel v oblasti označovania má zabezpečiť jednotnú povahu vnútorného trhu.[18]

76. Nariadenie o poskytovaní informácií o potravinách slúži aspoň dvom hlavným cieľom, z ktorých jedným je chrániť spotrebiteľov v Európskej únii prostredníctvom spoločných pravidiel o poskytovaní informácií o potravinách a druhým je zaručiť riadne fungovanie vnútorného trhu.[19] Právna úprava o poskytovaní informácií o potravinách bola totiž prijatá na základe článku 114 ZFEÚ.

77. Pokiaľ ide o smernicu o čokoláde, voľný pohyb výrobkov z čokolády v rámci spoločného trhu predpokladá existenciu spoločných pravidiel a štandardizovanej terminológie, ktorá zabezpečuje vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov na celom vnútornom trhu.[20]

78. Nariadenie o poskytovaní informácií o potravinách sleduje tieto ciele tým, že stanovuje spoločné normy v oblasti poskytovania informácií o potravinách a stanovuje spoločné názvy rôznych potravín prostredníctvom zahrnutia výrazov vyplývajúcich z iných aktov sekundárneho práva Únie, ako je napríklad smernica o čokoláde.

79. Tento systém stanovuje štandardizovaný a ľahko dostupný súbor pravidiel a označení, ktoré hospodárske subjekty Európskej únie môžu – a musia – používať, keď v Únii umiestňujú na trh potraviny, čím značne zjednodušuje ich prístup na trh. Takto zavedený systém podstatne zjednodušuje cezhraničný obchod s potravinami v Európskej únii oproti akémukoľvek inému realizovateľnému riešeniu.

[17] „Čokoláda“ a „čokoláda v prášku“ označujú dve rôzne zložené zložky, pričom každá z nich má svoje vlastné konkrétne vymedzenie. „Čokoláda“, ako je vymedzená v bode 3 písm. a) časti A prílohy I k smernici o čokoláde („čokoláda“ v češtine) „označuje výrobok získaný z výrobkov z kakaa a cukrov, ktorý, s výnimkou prípadov uvedených v písm. b), celkovo obsahuje najmenej 35 % kakaovej sušiny, vrátane najmenej 18 % kakaového masla a najmenej 14 % celkom odtučnenej kakaovej sušiny“. „Kakaový prášok“ alebo „kakao“, ako je tento výrobok definovaný v bode A prílohy I k smernici o čokoláde („kakaový prášek“ alebo „kakao“ v češtine) „označuje výrobok získaný spracovaním očistených, ošúpaných a pražených kakaových bôbov na prášok, ktorý obsahuje najmenej 20 % hmotnosti kakaového masla počítaného vzhľadom na hmotnosť sušiny a najviac 9 % vody“. Z toho vyplýva, že minimálne prípustný percentuálny podiel kakaového masla v „čokoláde v prášku“ je 6,4 % (čokoláda v prášku musí obsahovať najmenej 32 % kakaového prášku, ktorý sám musí obsahovať aspoň 20 % kakaového masla vzhľadom na hmotnosť sušiny).

[18] Pozri odôvodnenie 7 smernice o čokoláde.

[19] Článok 1 ods. 1 nariadenia o poskytovaní informácií o potravinách.

[20] Pozri v tejto súvislosti odôvodnenia 3, 4 a 7 smernice o čokoláde.

80. Podľa môjho názoru neexistuje žiadny vierohodný dôvod, prečo by sa použitie označenia stanoveného v smernici o čokoláde, ako to vyžaduje nariadenie o poskytovaní informácií o potravinách, malo pre hospodársky subjekt, ako je Tesco, považovať za náročnejšie než použitie vlastného pojmu pre ten istý výrobok.

IV. Návrh

81. Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na otázku, ktorú položil Krajský soud v Brně (Česká republika), takto:

Zložená zložka s označením podľa časti A bodu 2 písm. c) prílohy I k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2000/36/ES z 23. júna 2000 o výrobkoch z kakaa a čokolády určených na ľudskú spotrebu musí byť podľa článku 18 ods. 1 a 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1169/2011 z 25. októbra 2011 o poskytovaní informácií o potravinách spotrebiteľom v spojení s článkom 17 ods. 1 tohto nariadenia, v zozname zložiek potraviny, ktorej je súčasťou, uvedená pod týmto označením, ktoré je podľa článku 2 ods. 2 písm. n) nariadenia č. 1169/2011 aj jej názvom podľa právnych predpisov. Tento názov musí byť uvedený v jazyku požadovanom podľa článku 15 nariadenia č. 1169/2011.

Zoznam zložiek, ktoré obsahuje takáto zložená zložka, možno podľa časti E bodu 2 písm. a) prílohy VII nariadenia č. 1169/2011 vynechať len v prípade, že sa tento názov používa pre zloženú zložku v zozname zložiek pre potravinový výrobok umiestňovaný na trh.